

Ήταν

κάποτε μια γριούλα που αφού γέρασε αρκετά αποφάσισε πως καλύτερα θα ήταν για την ίδια, να μπει σε κέντρο φροντίδας ηλικιωμένων ατόμων. Έτσι ετοίμασε μια μικρή βαλίτσα και με ένα ταξί πήγε. Η νοσοκόμα που γνώριζε για την άφιξη της, την πλησίασε και της είπε:

-Ελάτε παρακαλώ να σας δείξω το δωμάτιο σας πριν το ετοιμάσουμε.

-Μα δεν χρειάζεται να το δω. Ετοιμάστε το, απάντησε η γριούλα.

-Μα έχετε επιλογή ανάμεσα σε 3 είδη αν θέλετε να τα δείτε και να διαλέξετε πιο από όλα σας αρέσει πιο πολύ.

-Δεν χρειάζεται καλή μου, επανάλαβε η γριούλα. Δεν χρειάζεται να το δω, μου αρέσει ήδη.

-Μα πως? Ξαναρώτησε η νοσοκόμα. Αφού δεν το είδατε.

-Δεν χρειάζεται να το δω. Έχω ήδη αποφασίσει ότι μου αρέσει, απάντησε με ένα

ζεστό χαμόγελο ζωγραφισμένο στο γλυκό αλλά γερασμένο προσωπάκι της.

Τότε η νοσοκόμα της έδειξε το ένα απ τα 3 δωμάτια και την συνόδεψε μέχρι εκεί. Η γριούλα την ευχαρίστησε και η νοσοκόμα την ρώτησε ξανά με κάποιο δισταγμό.

-Είστε σίγουρα εντάξει? Τώρα που το είδατε συνεχίζετε να πιστεύετε ότι αυτό σας αρέσει? Χωρίς να δείτε και τις άλλες δύο επιλογές?

-Μα φυσικά. Πολλά πράγματα στη ζωή κορίτσι μου, της απάντησε η γριούλα, δεν θέλουν πολύ σκέψη. Είναι θέμα απόφασης και αγάπης. Αποφάσισα ότι θα το αγαπώ χωρίς να μπω στην διαδικασία να διαλέξω ανάμεσα σε άλλα. Σάμπως μια γυναίκα άμα γεννήσει το παιδί της, όσο άσχημο και αν είναι δεν θα το αγαπάει? Άσε που δεν θα το δει ποτέ άσχημο. Είναι θέμα απόφασης και αγάπης.

-

Ας μην γελιόμαστε: τίποτα δεν είναι εύκολο και όλα είναι στο χέρι μας. Μα κυρίως, όλα είναι θέμα νου. Ο νους που αποφασίζει -και πρέπει να αποφασίζει- να ευτυχήσει, αντί να επιλέξει τον εύκολο δρόμο του παράπονου και της εγκατάλειψης.

Μην εγκαταλείπετε την ελπίδα, την προσπάθεια, την αισιοδοξία και την απλότητα. Διότι τελικά, αυτή η παραγκωνισμένη απλότητα, στην σκέψη και στις επιλογές, είναι η χαμένη δίδυμη αδελφή της ΕΥΤΥΧΙΑΣ.

Ευχαριστίες στον Σπύρο Γκ

Πηγή: istologio.org

-